

Lendave že ob 12.30 uri. Sedaj pa vozi ob 13.15 proti Soboti. Čudno se nam le zdi, zakaj avtobus ne počaka na popoldanski vlak, ki pride ob 15.04 v Lendavo iz Čakovca in bi imeli tako zvezo vsi potniki, ki bi prišli od pragerske in zagrebške strani.

Novi delovodja pri občini v Lendavi. 28. septembra se je vršila seja občinskega sveta, na kateri se je med drugim sklenilo, nastaviti novega delovodjo. Sprejet je bil za delovodjo g. Hrga od Sv. Urbana v Slov. goricah in je svojo službo že nastopil prve dni oktobra.

Diplomiral je v Ljubljani na juridični fakulteti koncem septembra g. Brunec Joško iz Doležovja, član katoliškega akademskega društva »Zarje«. Mlademu agilnemu delavcu na katoliškem polju naše iskrene častike!

„Zveza kmečkih fantov in deklet“ v politični agitaciji

Ivan Kronovšek, podpredsednik te Zveze, je izdal 1. oktobra t. l. ter razposlal okrožnico svojim »tovarišem«. V njej podarja med drugim: »Vedno smo zasledovali cilje in vzgajali naše fante za udeleževanje v javnem življenju, ki se v prvi vrsti začne pri upravljanju naših občin. Zaradi tega Te (namreč dragi tovariš) opozarjam na važnost volitev in Ti priporočam v našem skupnem interesu, da v svoji občini poskrbiš: 1. Da po možnosti sestavite lastno kandidatno listo mladih, poštenih in sposobnih ljudi vseh poklicev. 2. Kjer to ni mogoče, organizirajte skupine naših ljudi in zahtevajte od skupine, ki sestavlja kandidatno listo, ki je Vam najbližja, da sprejme čim več ali vsaj gotovo število kandidatov fantov iz naših vrst. Seveda tudi na mestih, da bodo gotovo izvoljeni. 3. Ako tudi to ni mogoče, tedaj pa skrbite, da bodo vsi naši fantje volili vsako opozicijsko listo in za tašno agita ijo zastavite vse svoje sile in vpliv. 4. Upoštevajte to, da bodo občinske uprave, ki bodo v rokah vladne JRZ »Jugoslovanske radikalne zajednice)

delale našim društvom kmetijskih fantov in deklet vedno zapreke pri njihovem delovanju, posebno pa pri naših glavnih propagandnih prireditvah (tekme koscev, žanjic, oračev in smučarjev, ter konjske in kolesarske dirke) v prvi vrsti, kadar bo šlo za dovoljenje istih. S tem bi nam bil onemogočen dostop do javnosti. 5. Sestanki, oziroma posvetovanja v ta namen skličij sam ali eden izmed naših tovarišev v svojem imenu in ne v imenu društva kmetijskih fantov in deklet. Na sejah in sestankih naših društev ne razpravljajte o tem, da ne boste imeli sitnosti. Vzemite to stvar z vso resnostjo in ukrenite vse, kar je potrebno in dokler je še čas. Pozneje ne bo imelo smisla tarnati o težko-

čah, katerih se z odločnim in pametnim nastopom lahko izognete ali vsaj ubranite. Tovariško Te pozdravlja Ivan Kronovšek l. r.

»Zveza kmečkih fantov in deklet« je po svojih pravih nepolitična organizacija, ki se ne sme pečati s politično agitacijo. Opozarjamo na to, kar se je zgodilo pred tremi leti. Ban dr. Marušič je takrat razpustil Prosvetni zvezi v Ljubljani in Mariboru z vsemi včlanjenimi društvi. Nobeno teh društev se ni politično udeleževalo, oblast tudi ni mogla nobenemu kaj takega dokazati. Sedaj pa imamo dokument o eminentno politični agitaciji po pravih nepolitične organizacije. Kaj bo zdaj sledilo?

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Lenart v Slov. goricah. V Zamarkovi je 3. t. m. po kratki in trpljenja polni boleznij v 65. letu svoje starosti umrl posestnik Ivan Zugman. Rajni je bil dober sosed, vsakomur je rad pomagal in ga bodo njegovi sosedi težko pogrešali. Žalost za pred dvema mesecema preminulo hčerko-gospodinja je strla močno naravo tega korenjaka, da je moral leči v prerani grob. Pogreba, ki je bil 5. t. m., se je udeležilo mnogo občinstva in veliko sorodnikov. Pri odprtem grobu so zaplakali njegovi otroci in številni sorodniki. Zapustil je dva sina in omoženo hčerko, ki je že od doma. Dva sina pa sta ostala samca na veliki kmetiji. Njima in hčerki in vsem sorodnikom naše iskreno sožalje! Rajnemu Simonu pa naj bo Bog plačnik in usmiljen sodnik!

Sv. Anton v Slov. goricah. Pred kratkim smo spremljali na zadnji poti večletnega naročnika »Slov. Gospodarja« obče spoštovanega in skrbnega gospodarja 60 letnega Franca Golob iz Gornje Brengove. Bil je že pred vojno odbornik Svetotrojičke posojilnice. Ob času vojne je bil ujetnik na Ruskem, pa se je vendar povrnil k svojim dragim. Več let je že bolehal na neiz-

prosni boleznij vodenici, katera ga je naposled spravila v prezgodnji grob. Zapustil je žalujodo ženo, dva sina in tri hčerke. Sveti naj mu večna luč!

Sv. Bolfenk pri Središču ob Dravi. Smrt plemenite žene. Dne 1. oktobra je umrla posestnica na Kogu št. 44 in v Jastrebcih št. 68, Katarina Topolovec roj. Herg. Umrla je po daljšem bolehanju stara 62 let. Pokojnica je bila nečakinja l. 1902. umrlega Mariborskega stolnega prošta L. Herga. Njeno življenje je bilo posvečeno domu in družini, bila je prava žena naših kmečkih domov, biser naših slovenskih mater, ki svoje dostojanstvo izražajo v delu in poštenju v tihi molitvi in blagi dobroti. Najlepša lastnost njenega življenja je bilo njeno usmiljenje. Vsakomur je pomagala, nikdar ni šel popotnik mimo, da bi ne uslišala njegove prošnje. Vsa hiša Topolovec je strogo krščanska, vzorna v skrbnem gospodarstvu, in vsi trije otroci že dorasli, so lepo in v smislu katoliških načel vzgojeni. To je najlepši venec na grob rajneke matere, nji pa naj bo Bog večni plačnik v svojem svetem rajju. Molili smo okrog njenega mrtvega trupla, imeli pa smo zavest, da je njena duša visoko

»Saj sem Osojskega Jurija dobro poznal in Lucijo tudi, njegovo ženo. Dalmatince je bil njen oče. Lepa je bila, so dejali,« je vedel Cenc. »Toda kaj je bilo z dekletom? Ali so jo umorili?«

»To dekle je Vanda ali — kakor ji zdaj pravijo — Pavla.«

»Ježeš Marija, ali je mogoče?« je zavriščala Urška. »Cuj — ti — ti — Petelinšek, odkod pa ti vse to veš?«

»Saj nisem Petelinšek; baša sem — poglavar eiganov.«

Ženkica je od strahu zapiskala in se odmaknila. Cigan pa jo je pomiril:

»Ne boj se me! Saj smo si prijatelji.«

»Ti — ali se ne lažeš? Ali je res, kar pripoveduješ?« ga je čevljar ostro pobaral.

»Prisegam na vse nebeške in peklenke duhove. Bistra, moja žena, vse lahko izpriča. Pa še eno pričo imam; ta zdaj sedi.«

»Kdo?«

»Silvester Lisjak. Ta je dekle ukradel in prinesel k nam v taborišče. Temu je Osojnik gotovo tudi kaj plačal.«

»O Lisjaku to kar verjamem,« je vreščala Urška. »Ali ti — ti — ciganski glavar, pojdi vendar takoj k Ravnjaku in mu povej vse to!«

»K Ravnjaku ne grem. Rajši sem živ in prost Veljaki vedno skup potegnejo zoper nas siromake.«

»Ravnjak se vendar ne sme s takimi zločinci zvezati. Povedati mu je treba, da to ženitev pusti. Potem pa lahko vzame Pavlo.«

»Pavla ga ne mara več,« je zagodrnjal Cenc.

»O pač, mara ga, mara. Rada ga ima, to vem. Ta dva morata skup.«

»Babe neumne! Nič drugega vam ne roji po glavi ko ženitev.«

»Ako vidva to reč po fari razglasita, bo krika in vika dovolj. Potem bo Ravnjak že storil, kar hoče,« je menil cigan.

Urška pa je nevoljno stresla glavo in silila:

»Ne, to bi bilo vse prepočasi. To se mudi. Ravnjaku je treba takoj povedati. Cenc, pojdi dol k njemu!«

»Jaz ne grem in ti, Urška, tudi ne,« je zapovedal čevljar. »Kod pa misliš? Kdo ve, kako se vse še razplete? Potem se zna zgoditi, da še nas vzamejo v zobe in nas še osumijo in še zaprejo.«

Tedaj se je Urška postavila in zagodla:

»Nam nihče ne more kaj česa očitati, vsaj meni ne. Ti pa mi nimaš kaj ukazovati. S Pavlo sva si dobri in Ravnjak je bil moj gospodar in mi nikoli ni kaj prizadel. Ljudem je treba pomagati, kadar so pomoči potrebni.«

kleni pokrov, da bi obrisal svetnikove ostanke. Pri tem pa je opazil pod svetnikovo lobanjo na dragocenem zametnem podložku zvit pergamentni papir. Izkazalo se je, da je ta papir pred 3 stoletji podpisal papež Aleksander VII., ki je s to listino potrdil, da so bili ostanke svetnika najdeni v katakombi sv. Priscile ter da so pristni.

—
Nova vojna leta 1936.

Letos spomladi sta izšli dve zanimivi knjigi o bodoči vojni. Eno je napisal nemški general Ludendorff pod naslovom: »Celotna vojna«, drugo pa Anglež Fawler Wright pod naslovom »Vojna leta 1936«. Ludendorff pravi, da bo čas sam prinesel potrebo po novi vojni, ki se bo začela

Obnovite križe na grobovih!

Došla je nova zaloga Kristusovih kovinskih trupel. Cena je sledeča:

navadni:			
velikost v cm:	9	11,5	14
cena Din:	7.-	10.-	15.50
nikel:			
velikost v cm:	12	15	20
cena Din:	14.-	24.-	28.- 40.-
mesing:			
velikost v cm:	13	15	18 20
cena Din:	15.-	26.-	32.- 45.-
leseni:			
velikost v cm:	20	30	40
cena Din:	75.-	70.-, 125.-	120.-, 150.-

Pridite in si oglejte te lepe izdelke!

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

nad nami, da je v božjih očeh tako lepa, kot je mi doumeti ne moremo in nismo vredni.

Braslovče. Mrtvaški zvon je v nedeljo 20. septembra zapel nagrobno pesem priljubljeni Hribernikovi Fefi iz Braslovče, ki je nagloma preminila v starosti 77 let. Pokojnica je bila sestra nekdanjega že tudi umrlega braslovškega žup. dekana in kanonika Jakoba Hribernika, katere mu je gospodinjala dolga leta. Po bratovi smrti je v priprosti hišici živela samo za Boga. Ker je bilo njeno življenje tako lepo, je bil tudi izredno lep dan njenega pogreba, ki se ga je udeležilo mnogo ljudi. Žalni govor ji je pri odprtem grobu izrekel domači župnik Atelšek Ivan. Naj v miru počiva!

Skale-Velenje. Dne 6. t. m. so nam zvonovi oznanili žalostno vest, da je obče znani in priljubljeni g. Tašler Rupert, delovodja na državnem rudniku in poveljnik gasilske čete, po dolgotrajni ter mukopolni boleznici se za vedno ločil od nas. Kako priljubljen je bil med delavci in med občani, je pričal njegov pogreb, ki se je

vršil 8. t. m. ob treh popoldne, katerega se je kljub slabemu vremenu udeležila ogromna množica, kakor tudi gasilci skoraj vseh čet šaleške doline (s praporom iz Družmirja), da mu še izkažejo zadnjo čast. Pred odhodom od doma mu je zapel moški pevski zbor »Vigred« in rudniška godba je zaigrala žalostinke. Domači gosp. župnik Veiss Matej je vodil spreved ob asestenci štirih gg. duhovnikov v župno cerkev, kjer je g. dekan Potokar Gregor iz Smartna pri Velenju se v ganljivih besedah poslovil od pokojnega, nakar je krenil spreved na pokopališče. Ob odprtem grobu se je še poslovil od njega njegov prijatelj g. Bezjak Jožef, župnik v Zrečah, g. ing. Trobej Slavko, strojni upravnik rudnika, ter g. ing. Burnik Lad., jamski upravnik Istotam. Pevski zbor mu je še zapel nagrobno,

Ogljene ščetke

Dobavlja najhitreje za vse vrste električnih strojev in aparatov

Domača tvrdka
IVAN PASPA I SINOVI
Zagreb I. Pretinac 60.

godba je zaigrala ter gasilski rog je še zadnjič tužno zapel in nad grobom se je še v poslednji pozdrav razplapolal gasilski prapor. Za dragim možem in očetom žalujejo žena in trije neprekrbljeni otroci. Naj mu bo večni Bog milostljiv sodnik in plačnik! Žalujoči družini naše sožalje!

DRUŠTVENE VESTI

Sv. Rupert v Slov. goricah. Prosvetno društvo »Slomšekov tabore« pri Sv. Rupertu v Slov. gor. ima v nedeljo 18. oktobra slovesno blagoslovitev novega društvenega doma s sledečim sporedom: Na predvečer 17. oktobra bakljada z godbo. Ob devetih sprejem gostov. Ob pol desetih slovesna služba božja. Po službi božji bo spreved k novozgrajenemu domu. Potem blagoslov doma po g. dekanu. Sledijo razni govori in posvetitev vsah članov društva presv. Srcu Jezusovemu. Popoldne ob pol treh večernice. Ob treh simbolične vaje fantov, deklet in otrok. Potem igra »Podrti križ«. Ker je društveni dom postavljen z žrtvami vseh Ruperčanov, vabimo vse okoličane in domačine, da se proslave v obilnem številu udeležijo. Sodeluje godba od Sv. Trojice. Vabi odbor!

Sv. Andraž pri Velenju. Katoliško prosvetno

društvo v št. Andražu ponovi v nedeljo 18. t. m. lepo igro »Vrniteve«. Igra je vzeta iz povojne dobe in je jako zanimiva. Ker je to zadnja prireditve v letošnjem letu, vabi prijatelji utjudno vabljeni!

Slovenci v Zagrebu. V nedeljo 4. oktobra je bilo veliko vrvenje Slovencev v Zagrebu. Dopoldne ob pol 11 so napravili »Trboveljski slavčki« koncert, ki se ga pa Rokovci nismo mogli udeležiti, ker smo bili tedaj pri sv. maši. Ob pol 3 je g. De Cecco pripeljal v Zagreb 45 romarjev iz Rajhenburga. Imeli so k sreči lep sončen dan in so si lahko ogledali mesto. Ob 4 pa je Slomšekovo prosvetno društvo priredilo v Jeronimski dvorani »Slomšekovo proslavo«. Mešani zbor je zapel lepo pesem, nato je sledil govor o Slomšku in njegovem pomenu za današnji čas, na kar je dramatični odsek nastopil s pretresljivo Medvedovo igro »Stari in mladi«, ki biča nevhvaležnost otrok do staršev. Igra je bila skrbno pripravljena in smo zopet gledali stare in preizkušene igralce. Bilo pa je tudi nekaj novih. Tako je lepo potekla prva prireditve to jesen in upamo, da se spet kmalu vidimo v Jeronimski dvorani. Tudi če bo lep dan, ga žrtvuje za dobro stvar!

DOPISI

Sele-Vrhe pri Slovenjgradcu. V našem kraju — bodoči novi občini Stari trg — smo imeli precejšen volivni boj. Ker pa listi JNS in Mačkova nista mogli dobiti predstavnikov, sta zginili z ok-

tobrskim snegom. Postavili pa smo listo od ljudstva izbrane JRZ, katere nosilec je g. Slennik Simon, poštenjak, nečastihlepen, ki bo delal res v blagor ljudstva. Svoje zaupanje mu bomo izkazali 25. oktobra, ko bomo šli vsi kmetje in delavci na volišče.

Sv. Anton na Pohorju. Naš kraj si je treba ogledati, toda ne sedaj, ko imamo dober meter snega, po gozdovih pa vse polno »slavolokov« iz

brez napovedi, kakor se je vojna med Italijo in Abesinijo. Sicer pa je tudi Japonska leta 1904. navallila na Rusijo, ne da bi ji bila napovedala vojno. Prišlo bo do splošne mobilizacije narodov in se bodo celi narodi borili proti narodom. Anglež Wright pa pravi v svoji knjigi, da bo Nemčija l. 1938 že do zob oborožena in da bo napadla češko-slovaško. Nemški poslanik bo izročil ultimatum češkoslovaški vladi v zadevi dozdevne zarote proti Hitlerju in bo zahteval, da izžene vse komuniste in izroči Nemčiji politične begunce. Več sto nemških letal bo navalilo na Prago in po junaškem odporu se bodo morala češkoslovaška letala umakniti veliki premoči, nemška letala bodo

»Ravnjak ti ne verjame nič. Na naju oba je jezen.«

Urška je nekoliko premišljala in dejala:

»K Pavli pojdem in ji povem. Njej je najprej treba povedati.«

»Pavle ne najdeš.«

»Pri Jerci bom izvedela, kje je.«

»Ob ponedeljkih je Jerca vedno na poti v mesto.«

»Za njo bom šla, dokler je ne najdem. Jerca mi bo že znala svetovati.«

Urška se ni dala pregovoriti. Šla je gor v kamro in se nedelno oblekla. Ko je spet prišla dol v hišo, je rekla ciganu:

»Počakati moraš, da se vrnem. Morda bo Jerca hotela s tebo govoriti.«

»Ne umaknem se prej, dokler je Osojnik ne skupi,« je obljubil cigan in znova mu je vzplamtela misel na maščevanje. »Ne bom nehal: ta zverina mora v kraj.«

Žena je možu naročila to in ono, potem jo je mahnila po najkrajši poti proti št. Ožboltu.

Slučajno je bila Jerca to jutro še doma. Pripravljala si je koš, da bi drugi dan na vse zgodaj šla po svojih potih. Ko je Urška pokukala skozi vrata, se je Jerca zaničljivo nakremžila in osorno vprašala:

»No, ali imaš kaj zame?«

»Ne... Za Pavlo bi imela nekaj,« je zajecjajala Urška. »Povej mi, kje bi jo našla!«

»Pavle ni tu. Pavla noče o Bistrici nič več kaj čuti.«

»Moj Bog! Ta reč pa je od sile važna... in mudi se, mudi... Ali naj jo tebi povem, Jerca? Pametna si in boš znala kaj svetovati.«

»Pa povej, če hočeš! Na kratko! Za čenče nimam časa.«

Urška je sedla na stol, nekaj krati je požrla slino in potem jela v eni sapi pripovedovati, kaj vse je čula od cigana. Jerci so se oči razširile, brada ji je jela drgetati, ustnice si je grizla.

Ko je Urška svoje povečala, Jerca še dolgo ni našla besede, potem pa je rekla bolj zase kakor Urški:

»Verjamem... vse verjamem... Silvestra ni kaj prida, nikoli ga ni bilo kaj prida... Osojniku pa nikoli nisem prav zaupala. Njegove oči, te oči! Poznam tak pogled, da!... Zdaj pa se mi je še nekaj drugega tudi razjasnilo.«

»Kaj pa? Ali že kaj veš? Povej mi, povej!« je silila Urška.

»Tolikokrat sem premišljevala, komu neki je Pavla tako podobna. Zdaj mi je jasno... Pavla je vsa kakor njena mati... Tudi Lucija je bila lepa. Osojčki Jurij jo je v Celju spoznal; tam je njen oče imel menda neko dalmatinsko klet. Lucija je imela prav tako temno polt in črne oči in take črne, kodrave lase.«

